

השמרני שבשבעות המיליונים באירופה נכבש על ידי רוח הזמן

עירום במיבצר הבורגנות

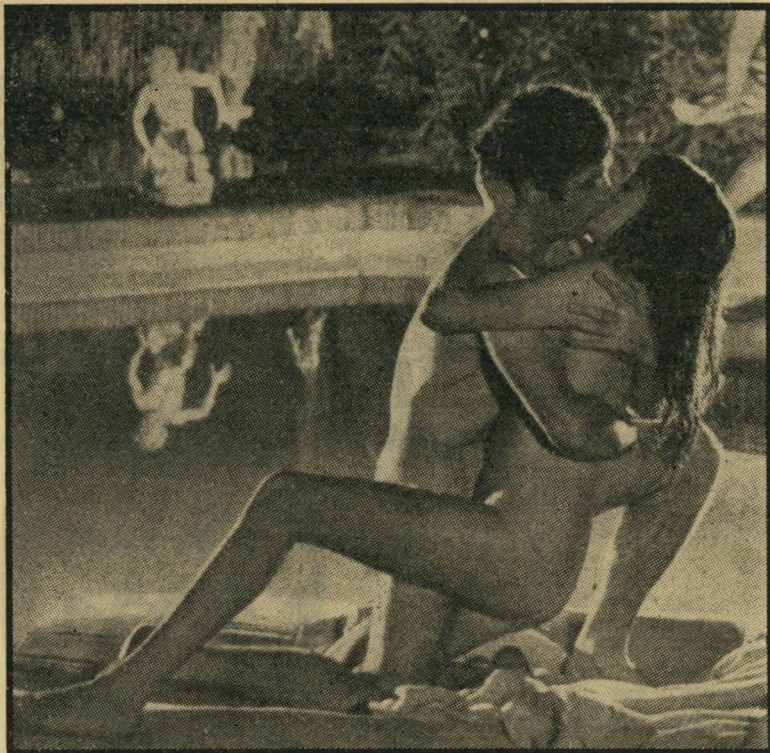
נערה מעורטלת לחלוטין כורעת בך, בפווה פרובוקטיבית, על רקע גלים קטנים. זוהי התמונה הכימעט-שבועית המתנוססת על שער המוצג ברבבות קיוס, קים, בגרמניה ומחוצה לה. ואין בכך שום דבר מפתיע, בעצם — למרות העובדה שבמערב גרמניה קיים חוק נגד הפורנוגרפיה האוסר, בין השאר, להראות פיטמות על שער-עיתון; כי המין, ועוד יותר העירום, הפכו בשנה האחרונה ל"סחורה העוברת לסוחר הגרמני. אף ההגון ובייחוד המכובד שבסוחריה חדשות של העיתונות השבועית: שטרן, שבועון-בידור רבי-מכר (מיליונים אחדים) ועבכרס (250 עמוד בממוצע) המיועד ל"בורגנות הזעירה, השפכה, בעשר השנים האחרונות, לציבור הצרכנים הגדול באירופה.

★ ★ ★

ןהו גם ציבור שגדל, לפני שנים קצרות בלבד, באווירה של התפוררות מיסגרות, של דיסקוטקים סוערים, של מות' רא ושל חיירווחה.

ציבור צעיר, רענן, אך שמרני במהותו. ציבור שרוצה לחיות טוב — לפי מושגיו החדשים. ומושיגים אלה צירפו את הארוטי קם, את המין ובייחוד — את העירום ל"מוצרים הטבעיים, היומיומיים, מוצרים עליהם אין לחתר אף לא שבוע אחד. לכן בשפשטה בגרמניה, בדומה לבריטניה ולארצות-הברית, אופנת ירחוני-העירום ה"גבריים, מצאו לפתע עצמם השבועונים — שטרן, קוויק, בונטה אילוסטריטה ועוד — בפני בעייה: לצמצם את המכירות או להיכנע לאופנת-העירום.

הם בחרו בדרך השנייה. וכך הפכו ה"מגאזינים המשפחתיים הגדולים — והשטרן

במדור הקולנוע

מופיעות, כל שבוע בלי יוצא מן הכלל, תמונות-עירום נועזות ביותר. אחת מן החזקות ביותר שהודפסו עד כה בשטרן היתה סצינה מתוך הסרט האיטלקי הפליבייסי, עם דליה בוקארדו ובקים פיימו.

על השער

של השטרן מופיע, עתה, כימעט מדי שבוע, נערה ללא בגדים. היא תמיד יפה, בדרך-כלל ספורטיבית, לפעמים אפילו צנוע. עתה ואיש שוב אינו מסוגל להתרגש מדבר אשר הפך ממש לנחלת הכלל היומיומית.

את העובדה בכותרת-הסידרה עלידי תצלום מים של בני-אדם חשופי-פרחה — ובגדים.

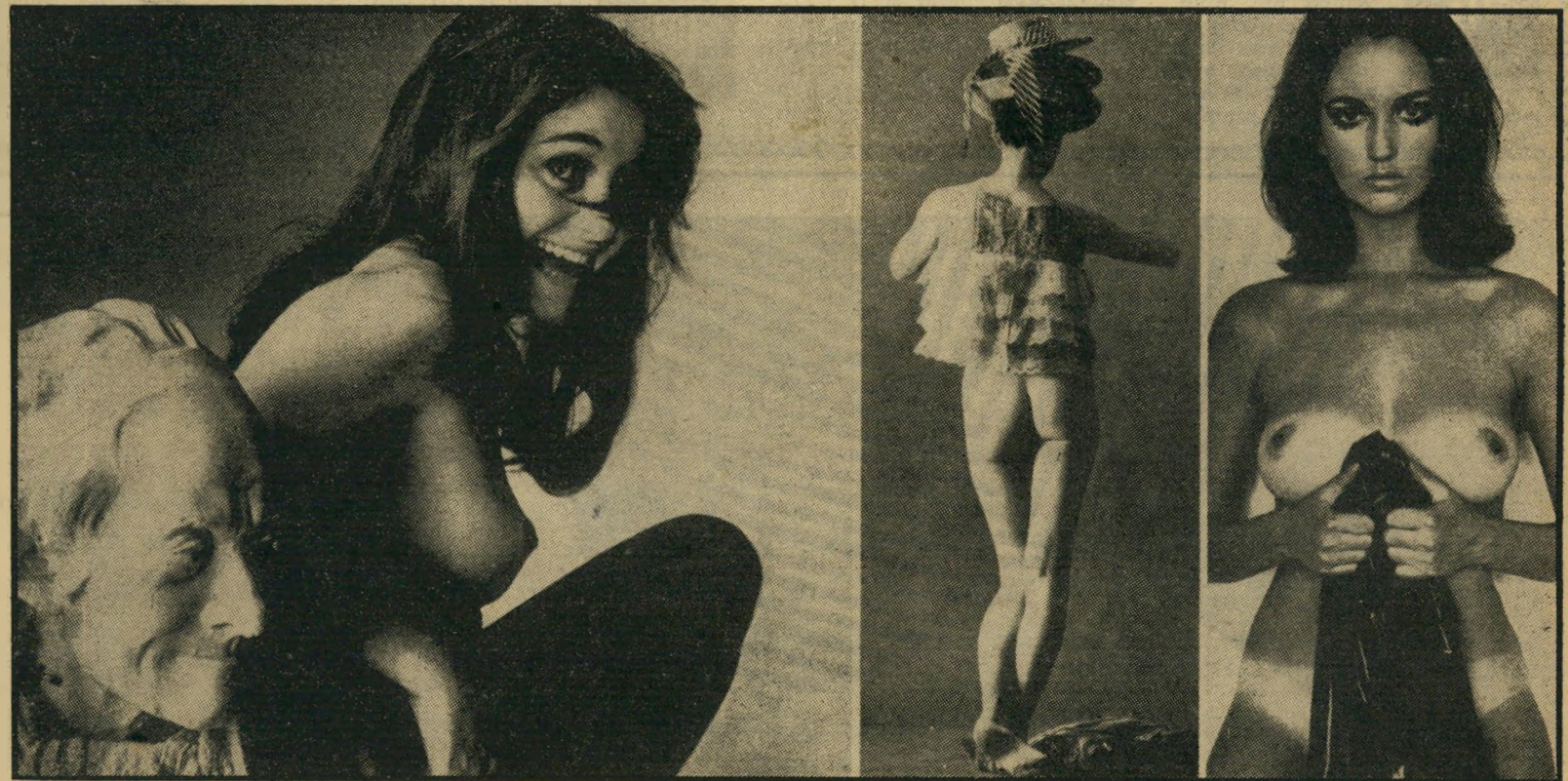
לאחרונה, הרחיק השבועון לכת עד כדי כך שהוא גם פירסם מאמר רפואי — על צורה בה צריך לשבת בן-אדם בשעת ה"עבודה ליד שולחן-הכתיבה — המעוטר על ידי תצלומי-הדגמות בלתי-שיגרתיים:

הדוגמנית המדגימה את הישיבה הנכונה והבלתי-נכונה — עירומה כביום היוולדה.

★ ★ ★

בדור שקיימות גם סיבות יותר הגיוניות להראות איך בנוייה אשה יפה.

למשל: צילומי-האמנות של האמן הדרום-אפריקאי הגדול סם ("קאובוי קייט") הסקינס. או למשל: צילומי-אופנה שבהם צריך להבליט פריט אחד — כגון כובע — על ידי העלמת כל יתר פרטי-הלבוש. ומה טבעי

במדור „הכלל והפרט“

הודפסה כתבה על הצלם-הגאון סם האסקינס, על אשתו ועל אורח-חיו. הכתבה נבחרה, כפי הנראה, בגלל העובדה שצלם דרום-אפריקאי זה התמחה בשורה של

בראשם — למיבצרי-העירום של גרמניה.

★ ★ ★

בסתבר שהדובר לא הזיק לאיש.

לא לשטרן וליתר השבועונים — המוכרים יותר מתמיד, ודווקא לאותו ה"ציבור הבורגני והשמרני לו מכרו גם בעבר. לא לשלום הציבור: המשטרה הפסיקה, למעשה, לנהל משפטים פורנוגרפיים

נגד סוחרים-ספרים או דוכני-עיתונים, מתרכזת עתה באיסור סיפורת סוטה או תצלומי סטיות מאזוכיסטיים או סאדיסטיים.

למרות כל אלה, לא נקטו הממשלות של המדינות הפדראליות של מערב-גרמניה את הצעד ההגיוני הסופי, ולא ביקשו את חוקי האיסור האנטי-פורנוגרפיים הקיימים. הן מסתפקות בכך שההוקים אינם מופעלים. אין השטרן מתבייש, ואין עורכיו חוסכים

בסיבות להציג את הגבר — ובייחוד את האשה — במצבם הטיבעי.

כך, למשל, אין הם מסתפקים בפיסוסם תצלומי-עירום הלקוחים מסרטים — כמו תצלום-מיסגל נועז אך יפהפה הלקוח מתוך הסרט הפליבייסי. דברים כאלה כבר הפכו, מומן, לנחלת-הכלל.

לא: הם גם מפרסמים סדרות סוציולוגיות כגון האדם קוף ללא פרווה, כשהם מבליטים

יותר משיטת-החשיפה עד למינימום? מכל מקום, דבר אחד ברור: דוגמת ה"גורמניה, תופעה בוזייה או נועזת במיוחד, אפשר לראות נערות עירומות חלקית או לחלוטין גם על שפת-הים, במקומות מסויימים וגם במועדוני-לילה ובדיסקוטקים. מבלי שהדבר ייראה בעיני אף אחד כי הזמנה לאונס או כסמל מיסחרי של יצאנות.